

ERŐS KANIKÓ

A magyar ifjuság.

Szép hazánknak ifjusága
Fönt gyülesez Budapesten
S küzd a nemzet jogainak
Sárba taposása ellen —
Városunkból is ott fönt van
A jogászság küldöttsége . . .
Hejh! ennek a forrongásnak
Utóbb se lesz jó a vége!

Tépdetik a magyar nemzet
Egykor erős sas-szárnyait,
Mely a magasba vitte föl,
A hol a nap fénye vakít —
S maholnap már nem lesz képes
Szárnyra kelni szegény magyar,
A megnyírbált szárny nem emel,
Szállna, de hiába akar!

De nem hagyjuk! Az Égre nem!
Megnyírbálni a nemzetet,
Magyarország ifjusága
Védelmére szövetkezett. —
Vagy meghajol a hatalom,
Az erkölcsi kényszer alatt,
Avagy daczol . . . oh! de akkor
Félő, hogy majd — török, szakad!

Jankó.

Felelős szerkesztő a lap tulajdonos:
VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasarnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és k. adóhivatal:
János-utca 8. sz.

FLEGMATIKUS SZERELEM.

— Szidi nagysám egy szívbe szeretne bepislantani?

— A mint mondtam. Ugy óhajtának belenézni, hogy a legelrejtettebb titkot is kiolvashassam belőle.

— Oh, az olyan szemekkel, mint . . .

— Csitt, már megint bókol?

— Isten ments!

— Maradjunk a szivnél.

— Talán a bonczterem . . .

— Brr, micsoda beszéd.

A fiatal ember összerezte.

Modora egyszerre elvesztette biztosságát.

Téveteg tekintettel pillantott a szép leányra, ki legyezőjével játszva ült a kereveten és félig behunyott szemmel tekintett reá.

— Csak egy szívet ismerek — dadogja, az fel-tárom nagysám előtt.

— Lássuk, — mondá Szidónia erőltetett mosolylyal.

Andor visszanyerte önuralmát.

— Tekintsen az enyémbé!

— Mit láthatok benne?

— Szerelmet, igaz, forró, lángoló szerelmet!

— A leány elpirult, de gyorsan leküzdve izgatottságát, tréfás hangon kérdé:

— Folytassa a gyónást. Kibe szerelmes?

— Egy angyalba.

— Milyenek azok az angyalok?

— Milyenek? Különfélék, de én csak a legszebbet imádom. Anaak a szeme tündöklő, mint mikor borus égen egyszerre áttör Vénus ragyogó fénye . . .

— Milyen költői . . .

— Orra a világ legpikánsabb orra, ajka olyan, hogy a leggyönyörűbb éper is rúttá lesz mellette, füle olyan apró, de olyan apró . . .

— Hogy beszélni sem érdemes róla.

— Oh, hogyne! Hiszen velük hallja meg azt, a mit suttogok, a mit meg kell neki vallanom.

— Mégis mást szeretne? — gondolja a leány ijedten. Folyton harmadik személyben beszél.

— Szóljak darázsderékáról, formás kacsojáról, bódító illatu hajáról, melynél szebbet sohasem láttam, beszéljek mosolyáról, mely . . .

— Köszönöm már el vagyok ragadtatva — szólt Szidónia és hangja észrevehetően remegett.

— Szabad tudnom, hogy ki az az angyal?

Ador hirtelen fölegyenesedett.

— Ön az, Szidi nagysám, ön — senki más. Hát még kétkedett benne?

A leány összevonta szemöldökét

Nem szabad oly könnyen győznie, gondolá magában.

Eltitkolta örömét.

— Nincs egyetlen szava hozzám? esdekel az ifju.

— Kedves barátom, én megbocsátok önnek.

— Hogyan?!

— Ön ugylátszik elfelejtette, hogy mennyire gyűlölöm a bókolást. Ugyan kérem, emlékezzék rá, mikor a minap hajnalban találkoztunk a sétányon, ön azzal merészkedett üdvözölni, hogy „ime a csillagok lenyugodtak és megjelent a nap“. Nem resteli?

— De, nagysám . . .

— Semmi védekezés. Ön most megint tíz perczen át szórta a bókokat, még pedig ismert recepte szerint. Angyal . . . eper . . . mosoly . . . darázsderék . . .

— Bocsánat . . .

— Tekintsen ön is egyszer a szívembe. Tudja meg, hogy nem szenvedem ezt a modern hódolást és reám csak olyan fiatalember tudna hatni, a ki velem szemben flegmatikus.

— Flegmatikus?!

— Micsoda arcot vág? Hiszen könnyen megértheti azt, a mit mondok. Százan meg százan mondták, hogy szép vagyok és nem tagadom, hogy elhiszem. Miért is ne? Tudom, hogy az anyatermészet nem feledkezett meg rólam . . .

— Valóban!

— Nagyon elkényesztettek engem. Most már igen természetesnek találom, hogy táncmultságokon a fiatal emberek sorfalat képeznek és úgy várják be mikor kerül reájuk a sor, hogy egyet fordulhassanak velem. Csakúgy ömlik belőlük a dicséret és a szépség isten-asszonya kontárműveknek mondaná azt a sok ódát és himnuszt, miket hozzá irtak, ha meghallaná mindazt, a mit nekem és felőlem beszélnek.

— Nagysám!

— Hallgasson meg végig! Ön épen azok közt volt, a kik legtöbbet bókolnak, pedig azt hiszem, hogy szerelmes fiatal embernek eláll a szava, mikor annak közelébe jut, a kiért szíve lángol és azoknak teszi igazán a szépet, a kik előtte közönyösek.

A fiatal ember elsápadt.

Annyira erőt vett rajta az indulat, hogy megfledkezve magáról, járkálni kezdett a szobában.

Szidónia örömmel nézte izgatottságát.

— Szeret, szeret, ujjongott magában.

De azért kérlelhetetlenül folytatta:

— Flegmatikusnak kellett volna lennie, hidegnek, kimért modorúnak, akkor elhittem volna, hogy vulkánt rejt a sziv látszólagos jégkérgé alatt. Tanulja meg, hogy a nőknek semmise imponál annyira, semmi sem hat rájuk oly mérvben, mint a férfiak flegmája.

Andor megállt a leány előtt és szikrázó szemekkel nézte végig.

Szidónia önkéntelenül elhallgatott.

— Kisasszony, ön az előbb belátott szívembe; akkor nyugodt volt kedélyállapotom. Pillantson bele most, mikor vihar dul benne. Hullámai kicsapnak a számon. Ej, ön a flegmatikus embereket szereti. Akkor hát miért oly csábítóan szép, hogy kihozná sodrából a leghalványabb ángliust? Ön a hidegvérű embereket szereti? Hiszen pezsgésbe hozná a mumiák vérért.

— Uram!

— Hiába ránczolja össze homlokát. Vége a poezisnek és prózában beszéllek. Igen, betekintek én is az ön szívébe és azt olvasom ki belőle, hogy ön a kacérságot tartja hivatásának. Gyűlöli a bókokat: Azt minden nő mondja; nem a vonzódás az, mit közönyös férfi iránt érez, hanem a sértett kevélység ösztöne, mely hódításra ingerel . . .

— Csóka ur!

— Sértve érzi magát? Ah, hiszen a szívekbe akart tekinteni. Mit tehetek róla, hogy az enyémből villámok cikáznak, melyek önt találják . . .

— Andor ur!

— Oh, Szidi, Szidi, hát nem vette észre, hogy mindenki iránt hideg voltam? Mindenki előtt flegmatikus lehettem, csak ön előtt nem? Nem vette észre, hogy szívem felenged, mikor az ön közelébe lehetek? De igen, észrevette, kicsalta belőlem most a vallomást, hogy kaczaghasson fölöttem Isten önnel kisasszony . . . Az ég bocsássa meg, a mit

— Andor! Andor! — kiált föl a leány és szavának varázshangjától megdobban az ifju szive.

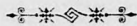
— Mit kíván?

— Bocsásson meg . . . bocsásson meg . . . Belátom, hogy a flegmatikus szerelemnél mégis csak többet ér az őszinte, egyeneslelkü férfi . . . Dehát miért késtél az őszinteséggel?

— Imádott angyal, az enyém vagy!

— Csitt, a mama!

Komor Gyula.

Ó, AZOK AZ ASSZONYOK!

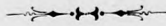

— No asszony, mit végeztetek a piknik-gyűlésen?

— Többek közt azt, hogy a kiszolgálásra nem fogunk szobacizicákat használni.

— S miért nem?

— Mert a fiatalemberek nagyon szeretnek ülelgetelőzni, csipkelődni; hát majd mi szolgálunk ki!

A HOZOMÁNY.

**A szerelem sokra képes,
Tudja azt sok don Juan.
De legtöbbet végez
Mégis egy nagy — hozomány!**

Máray Jenő.

Kevés önbizalom.

Börtön felügpelő: Nos, remélem többé nem találkozzunk itt?

Rab (bucszó félben): Hogy-hogy, felügpelő ur, hát el szándékozik menni az intézettől?

A nagy hideg.

— Képzelse csak nagysád milyen nagy hideg volt tegnap?! A Zelms-bácsi szamarainak lefagyott a fülök!

— Jaj az Istenért! vigyázzon, hogy az ön fülei is le ne fagyjanak!

Nagy különbség.

— Mit tanácsol uram, színész legyek vagy énekes?
— Beszélni ezüst, énekelni arany.

Félreértette.

— Gondolja csak, a Tomanek hogy félre értett az imént egy fiatal urat?

— Nos?

— Itt akart étkezni s a Tomanek kérdezte, hogy mi a neve? Erre a fiatal ur azt mondta, hogy **Taschler** s a Tomanek nem akarta elfogadni, mert úgy értette, hogy — Tászd' lecr!

Borzas számla.

Vendég: Hát ez micsoda? „Toll, tinta, papíros 20 kr.” Ugyan mit irt maga nekem, hogy 20 krt. felszámol?

Vendéglős: Mit irtam? Kérem, ezt a számlát irtam.

A lehető legnagyobb bizalom.

Náthán és Smüle a világ legjobb barátai, anyanyira biznak egymásban, hogy ha búcsuzás közben kezet fognak, búcsuzás után megszámlálják az ujjukat: vajjon nem hiányzik?

Itthon van-e?

— Itthon van-e az ur?

— Igenis itthon van; csak tessék besétálni.

— No majd máskor jövök.

— De hiszen mondom, hogy itthon van az ur.

— Éppen azért jövök máskor, mert hiszen én nem az urnál akarok látogatást tenni, hanem az — asszonynál!

Az előrelátó vő.

Hadnagy (aki a tanácsos ur leányával már jegyet váltott). És most, kedves ipam uram, bizonyára lesz oly kegyes egy kis adósságomat kifizetni. Izz egész csekélység, csupán 40,000 forint. Hanem azután biztossíthatom, hogy olyan vőt kap, akinek egy krajczár adóssága sincsen.

Flegmatikus.

A: Hej, szomszéd, jöjjön csak hamar! A kutyája leszakította magát a lánczról s kilopta a konyhánkól a húst. Most eszi.

B: No-no! Majd ha elfogyasztotta, haza jön az magától is!

A bűnbak.

FÉRJ. De hát kedves nóm, miért töltöd bosszudat azon a szegény cseléden? Hát tehet az arról, hogy te a vázát eltörted?

NŐ. Hát persze hogy tehet. Törte volna el ő, hogy lehuznál a béréből.

Biztosítás.

— Én kérem biztosítási ügynök vagyok. Kérdezni jöttem, nem-e tetszik biztosítani a házat.

— Érdemes is ezt a rongyos viskót!

— Talán a belső berendezést?

— Ajaj! azt már biztosították. *Négyyszer van már fölülfogalva.*

Gyermekjáték.

Lásd fiam, világért se hidd, hogy a francia nyelv tanulása boszorkány mesterség; dehogy, flaskó helyett egyszerűen azt mondd bouteille, s épen így tész a többi szavakkal is, aztán megvan.

Félre értette.

CAMILLA: Hova még apuskám?

PAPA: A választásra. El akarsz kísérni?

CAMILLA: (szégyenkezve). Én már választottam.

A JÉGEN.

Még a füstös hivatalban
Görnyed, fárad a papa,
Lenn a jégen pajkoskodik
A mama meg a baba . . .
Szegény papa gázsijából
A mi csekély maradna,
A kontók törlesztésére —
Jégre viszi a mama!

Részt vett.

— Részt vett ön Arthur, a szombati bálon?

— Oh igen.

— Jól mulatott?

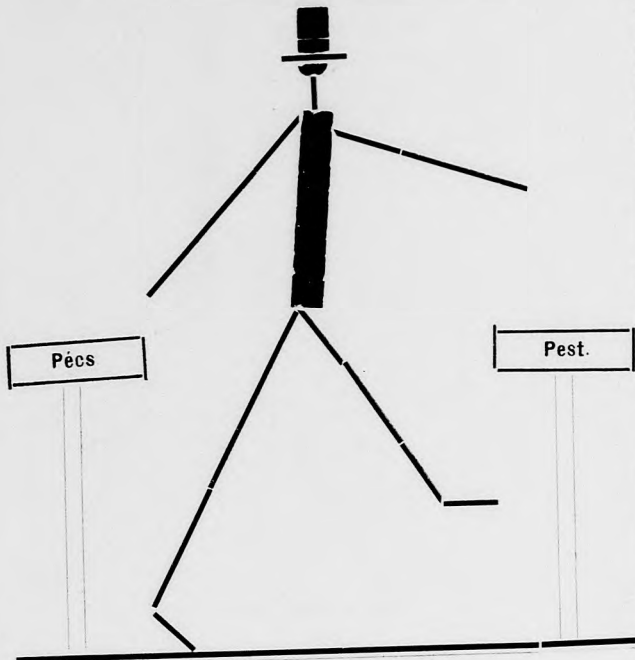
— Pompásan!

— Csudálom, hogy nem láttam.

— Hja én kérem alásan a bál kezdetétől kivilágos-kivirradtig az egyik fülkében — *ferbliztem!*

HEVENYOGRAFIA

a magyar ifjuság országos tüntetése alkalmából

Splényi báró Pécsről detektivet kért:
A Gyuricza „egyet lépett“ s Pestre ért!

Buczkó Bernát

rönddörmögései.

Húúúúúúúú!
A kinszenvedés-es esötörtöktyt a zsványjárásos rongy icczakájának, még illen betyár-mánéber se vót szab. kir. Pécs városában. Valahány regruta betörő van az országban, valamennyi ide lött konzentirolva a sarzsvizsgát lötönni, de nem szuperát a prifung, mivel hogy vót szab. kir. tapintat és e-hörsögettük őket minden ablak alú.

Lófsrittban defelléroztak el elötünk a kormos képü parádés betyárok; vót szab. kir. tekintéll, egyik se mert hozzánk nyúni, igaz, hogy mink se bántottunk őket, de mondok minek is bántanánk őket, ha ők se bántanak minket. Na ja! Ez az! Erre tanét a Mendlik nagyságos ur meg a felebaráti szeretet.

Alig hogy vége lött a vakparádénak, alig szödtem be a kaszinónkba, már teccezik tunni, nem a znrak kaszinójába, hanóm a mi kaszinónkba, az ugynevezett bumsztiba egy-két-kilencz pohár hazafias prieszört; eecező csak lüvödözést ballok, kinézek, mondok tán a Dani komám az Eizer tésur macskáit lüvödözi, de Már' ucsese baj vót, a betörökke felesütek a pisztók, meg a revolt-fegyverök ott a „Három holió“ táján.

Azonost odarohanok szép lassacsán, hogy az egésségömbe baj ne essék, hát a betörő szömbe níz velem. Ne te! ne! Talán be akarod magad mutajszteni? Ismerlek zsvány! mondok neki méltósággal. No-no! Bernát! mongya ű, lüvök! Azt tuttam hogy boros-flaskó van a kezibe, mondok, tán tréfál, hát nyulok felé, de bizon nem flaskó vót a kezibe, hanem valóságos pisztó!

Húúúúúúúú! Te betyár!

Talán bizon dujelláni akarsz? Nó megáj' Erre nagy hörtelen én is előkapom a szab. kir. revolt-fegyvert s neki tartom a vastaggyának s a mint ű 5 lépést avanszért, én meg taptikábul 20-at czurukkutam, oszténg rálüttem, de a nehézség törgye ki a esötörtöktyt a zsvány-naptyának — esötörtököt mondott mind a hat patrony! Ez az! Ippeg csak ez hibádzott!

A betyár nagyot nevetett a markába s azt vágta a szömöm közé, hogy: „Bernát bácsi! jobb lött vóna a patrony helött bab-csuszpájzval tötteni, akkor talán — e-süt vóna!“

Húúúúúúúú! A czudargyát!

Acezzi te pajtás a te pisztódet, talán ez elsü, szölok a mellettem állónak. „Talán bolond vagyok!“ Kajáttya az. Hát akkó vöttem csak észre, hogy eniztem magamat. Azt tuttam a sütétben hogy a Dani komám áll mellettem, pedig nyavaját, — az egyik kormosképü zsvány vót a pernalhájder, a kitü a pisztót köcsönbe kértem!

Húúúúúúúú! Még ilyen szégyön se ért! De kitöttöm a szab. kir. haragomat, akárkin, ha másön nem a Gergön. Obsz' hergész! Gergő, de Tekergő! Hun tekerögté az icczaka, mi? he? Betörmi vótá? Mi? No maj' betörlek én mingyarást a kóterba, hogy az órod is betörik bele. Elöre kupeziher siherongy! Aló mars! Aztán — lotty a dutyiba!

Vigasztalás

Idegen: Kaphatok szobát?

Hotel pinczés: Ó igen, tessék a 17-es.

Idegen: Be van fütve?

Pinczés: Befütve nincs, de van egy kép: naplemente az egyenlítőn.

Egy biczyklista sirirata.

Örök álmát aluszsza e sirban
Csetneki,
 Pipa dohányt érnek földi
kincesek neki.
 Gentleman, sportember volt
mindenk öse,
 Versenyről, ivásról nem maradt
el ő se.
 Mikor csak tehetette, bort ivott,
nem vizet,
 Végre nyakát szegvén menybe
biczyklizett.

Zenei tehetség.

ANYA: Azt hiszem, a kis Gyuri kiváló zenei tehetség lesz, legalább úgy tapasztalom, hogy igen jó hallása van.

NEVELŐNŐ: Ezt én csak akkor tapasztalom, mikor Gyurikát az ebédhez hívják.

Régi szokás.

Egy özvegy ember már *negyedszer* nőstül s az esketés alatt valaki a templomban görcsös zokogásba tör ki. Meglepetve kérdezi valaki a jelenlevők közül: vajjon ki lehet az a hölgy, aki oly keservesen sir?

— Az a *mi szakácsnénk*, Otil, felel a vőlegény kis leánya, az mindig oly nagyon szokott sirni, valahányszor csak a papa újra nőstül.

Jószivü katona.

Hadnagy (czellövésnél): Miért nem vigyáz jobban? Magának egyetlen lövése sem talál?

Katona (könnyezve): Kérem, hadnagy ur, az az ember, a ki a czéltáblára van pingálva, épen olyan képü, mint az én Miska barátom Udvardon. *És én az én Miska barátomra sajnálók löni!*

H I R D E T É S E K :**„Nincs többé köhögés!”**

Igy fog minden egyén nyilatkozni, aki már egyszer kísérletet tett a hirneves és díjjutalmazott

↔ Egger-féle mellpasztillákkal ↔

melyekre t. cz. olvasóinkat ezuttal figyelmeztetni kívánjuk.

Ezen kitünő hatású mellpasztillák 25, 50 kros és 1 frtos dobozokban kaphatók

Pécsen:

Sipőcz István, Erreth János, Zsiga László, Göbel Kálmán urak és az Irgalmas-rend gyógyszerárában.

Eszéken:

Gobetzky I., David Gyula és Dines I. K. gyógyszerész uraknak.

Villányon:

a Csathó I. féle gyógyszerárában.

✿ Jó tanács ✿

aranyat ér! E szavak igazságát különösen **betegségi esetekben** lehet megismerni és ez okból jönnek Richter kiadó intézetéhez a legszívélyesebb köszönőiratok „A Betegbarát” című, rajzokkal ellátott kis könyv elküldéséért. Mint a szerencsésen meggyógyultak hozzányomtatott értesítései bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még oly betegek is **gyógyulást** nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben **húszéves tapasztalat eredményei** vannak letéve megérdemli a **legkomolyabb figyelembevételt** minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címet s címezzé a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe **Lipcsében**. A megküldés ingyen történik.

Eddig még fölülmulthatatlan
 a Maager W.-féle

cs. kir. szabadalmazott, valódi tiszta

csukamáj-
olaj

Maager V.-től Bécsben.

Az orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és **könnyenemészthetősége** folytán a gyermekeknek is ajánlható, mert a legtisztább, legjobbnak elismert szer: **mell-, tüdőbajok, görvély, daganatok, kelések, bőrkiütések, mirigybajok, gyengeség** stb. ellen. Egy üveg ára **1 frt**; kapható a gyári raktárban: **Bécsben, Heumarkt 3. szám alatt**, valamint az osztrák-magyarbirodalom legtöbb és legjobb nevű gyógyszeráráiban.

Pécsen kapható:

Sipőcz István, Zsiga László és Erreth János gyógyszerárában. Reeh Vilmos és Spitzer fia kereskedésében. 20-9.

NEM TITKOS SZER.

50 év óta használtatik „Háromszék-meggyében“ a Természettudományi Közlöny november havi füzetében Dr. Szász által közzétett eszlathatlan esodaszer

„I. e. o. u. s. t. i. s.“
köszvény-kenőcs

mindenféle heveny és idült köszvény, esúz (rheuma) mell, gerincez-fájdalmak (Hexenschuss) láb, köszvény-és daganat ellen.

Valódi minőségben orvosi rendelvények után készíthető

kaprható:

BETEG BÁLINT

gyógyeszerárában. Sep.-Szentgyörgyön (Er-dély) mint központú szétküldő.

Raktárra adatott és kapható:

Pécs Sipőcz István, N. Abony Lukács Gyula,

Sz. Endre Jakab István, Zala-Nova Vincze

Árpád és több gyógyszerész uraknál.

Egy nagyobb adag ára 1 frt. egy kisebb 50 kr. postán csak egy nagyobb vagy két kisebb adag küldhető és 10 krral több

Orvosi elismervények.

A „Lacustris“ köszvény- és csúz-kenőcs köz-kórházamban mint legbiztosabb szer alkalmaztatott, miéért ily bajokban bárkinek is ajánlhatom.

Dr. Kain Károly,

ny. katoná és volt kórházi főorvos

Dr. Szász által ajánlott *luléses* bajokban szenvedő emberiség érdekében, mint kipróbált biztos szert ajánlhatom a „Lacustris“ köszvény kenőcsöt.

Dr. Antal

háromszék-megyei főorvos.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint az eddig **KÖSZL JÁNOS** urnál fentartott **főügynökségünket**

„Pécs és vidékére“

FEILER MIHÁLY urra ruháztuk át

és kérjük a biztosítást kereső közönséget, hogy bizalmukkal nevezett ur közvetítésével társaságunkat megtisztelni kegyeskedjék.

Az Első Magyar Biztosító Társaság Igazgatósága.

Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság Igazgatóságának fenti hirdetésével kapcsolatban kérem a n. é. közönséget, hogy biztosítási ügyleteikben becses bizalmukkal engem megajándékozni sziveskedjenek.

Irodahelyiség: **Lyceumi nyomda.**

Pécsen, 1889. január 1-én.

Teljes tisztelettel

Feiler Mihály;

az E. M. Ált. B. T. pécsi főügynöke.